меж білих околів кастор і полукс
судяться за весну
мо повизбируєм їх по людськи
в одну труну

заради марії заради ясел
заради схованих в піраміді
повитікають з проколотих ясен
жовті серйозні голодні мідії

на гору голоту на гру сенай
на дев'яту брову гаутами
пагінці мороку посилай
випереджай адама

ликаві діти на тлі корзин
плавають по болотах
і облітає з колишніх зим
липова позолота

і на проколотих колах вух
вивиснуть діадеми
палець покора а пояс дух
лиш дермантин демон